

излѣзе отъ свой-а столъ на средѣ църквѣ-тѣ, и като сѧ облече, догдѣ сѧ пѣѣхъ похвални-тѣ стихови; зема въ рѣцѣ свѣтилници-тѣ, благослова народъ-а и пѣе: „слава тебѣ, кой то ни показа свѣтъ,“ а цѣло священство около него продъужи: „слава междѣ горны-тѣ Богу, а на земнѣ-тѣ миръ, и добра воля междѣ хора-та; хвалимъ тѧ, благословамы тѧ, славимъ тѧ, благодаримъ ти заради голѣмѣ-тѣ твоѣ славы, Господи, царю небесный, Боже отче вседържителю, Господи сыне едиnorodный, Исусе Христе и светый дѣше! Господи Боже, агне Божіе, сине отчій, кой то зе грѣхове-тѣ на свѣтъ-а, помилѣй ны; кой-то зе грѣхове-тѣ на свѣтъ-а, пріими нашѣ-тѣ молитвѣ; ты, кой-то сѣдиши отъ деснѣ-тѣ странѣ на отца, помилѣй ны, защото само ты си свѣтъ, само ты си Господь Исусъ Христосъ, за славу на Бога отца, аминь.“

Утренна-та сѧ свѣршава сѧ трѣбѣ ектеніѣ и сѧ молитвѣ, при коѣ-то си навеждамы главы-тѣ, и после коѣ-то старѣшина-та благословава. А първый часъ, кой то сѧ такожде чете въ тѣмниѣ, както и шестопсалмїе-то, накарва Христїанина да сѧ замисли и да мисли за себе си, като чѣе първи-тѣ молитвы, кои-то сѧ учѣхъ да изговарѣтъ иаши-тѣ уста въ детинство-то ни: „свѣтый Боже; отче нашъ; честнѣйшю херѣвимъ; иже на всякое време и на всякій часъ на небеси и на земли, покланѣемый и славимый Христе Боже нашъ.“ Подиръ това още еднаждѣ излѣзва старѣшина-та отъ затворенный-а олтарь, и моли сѧ: „да бы